

Hej!

Jag heter Milla (Bild) och nu ska jag berätta om när jag hittade en tidsmaskin på vinden. Den såg ut som en [tvättmaskin](#) med en klocka ovanpå. Men istället för timmar och minuter så var det en massa årtal på klocktavlan. Visaren stod på år 1905. "Wow" tänkte jag; "Det här måste jag pröva"!

Jag kröp in i maskinen, stängde luckan och tryckte på en röd knapp som det stod "RESA" på. POFF!!!!

Plötsligt var jag på "busstorget" eller Gustav III:s torg som det egentligen heter. Fast allt såg nu annorlunda ut. Här fanns inga parkeringar eller bussar, och hela torget var ett enda stort [tivol!](#)

Och alla människor... De hade ju så konstiga kläder! Jag gick fram till en [karusell](#), som såg ut som den jag sett på Jamtli. Barnen som åkte med karusellen, vinkade glatt när de "snurrade" förbi. En flicka kom och ställde sig bredvid mig. Hon såg ut att vara i min ålder, fast hon hade en annorlunda stil liksom. Hon liknade de utklädda människor som jag sett om somrarna på Jamtli. Ja, hon såg nästan ut som "[Madicken](#)". [Ida Larsson = Madicken](#) [Madicken](#)

"Hej!" sa hon. "Är du på besök i Östersund? Du måste komma långt bort ifrån. Du har så annorlunda kläder..."

"Hej!" sa jag. "Nej, jag är härifrån; och det där med mina kläder blir så svårt att förklara att du kanske inte tror mig. Jag heter Milla förresten".

"Och jag heter Ida. Följer du med mig ner på Prästgatan? Det är ju "Barnens dag" idag och det ska komma en parad där om en stund".

Jag följde med Ida, som berättade att hon hette Larsson i efternamn och att hon bodde på [Prästgatan 12](#) och hade sex systrar. Ida berättade att hon brukade hjälpa till att samla in pengar till Barnens dag och att hon brukade dela ut små pappersblommor till folk som stoppade mynt i insamlingsbössan.

Efter en stund kom paraden (det var ett slags festtåg) med hästar, droskor (vagnar) och en massa människor i vackra kläder. Folk sjöng, hurrade och viftade med små flaggor. I en vagn satt ett brudpar och vinkade glatt till oss åskådare. [Barnens dag](#) var verkligen en stor händelse i Östersund 1905.

Helt plötsligt kändes det som om någonting drog i mig. Jag tyckte allting blev suddigt och sen – POFF!!!! Satt jag hemma på vinden igen. Vilken grej! Jag måste ut och resa igen. Nästa gång måste jag testa ett annat årtal, fast det skulle vara trevligt att träffa Ida Larsson igen.

Vi får se.... ;-)

Viktigt! : Prova aldrig att krypa in i en tvättmaskin utan att ha en vuxen med!